

παραδεχθῶσιν ὅτι οἱ Βούλγαροι ἤθελόν ποτε ἐπιδιώξει τὴν πρ
 λιτικὴν κατάκτησιν τῆς Μακεδονίας, ἦσαν πρόθυμοι νὰ κατα
 ρηθῶσι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον διότι δὲν ἀνεγνώριζε τὴν
 Ἐκκλησιαστικὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν Βουλγάρων καὶ ἐδυσφό
 ροῦσε διότι δὲν ἐσπεύδομεν οἱ πάντες νὰ τείνωμεν χεῖρα συμβιβασ
 τικὴν πρὸς λαὸν χριστιανικὸν καὶ ὀρθόδοξον!

Ἀπὸ τοῦ 1860 ἡ Ρωμουνικὴ Κυβέρνησις διὰ τοῦ Κούζα ἀρ
 ρεῖ ἀπὸ τοῦς Ἕλληνας τὰς ἐν Ρωμουνίᾳ Ἐκκλησίας, τῷ 1861
 εἰσάγει νόμον, ψηφισθέντα ἀσμένως ὑπὸ τῶν Ρωμουνικῶν Βου
 λῶν, περὶ δημεύσεως τῶν ἐν Μολδο-Βλαχίᾳ κτήσεων τῶν ἑθ
 νικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν καθιδρυμάτων, καταδιώκει τὴν
 ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἐνθαρρύνει δημῶδη δράματα, ἐν οἷς οἱ Ἕ
 λληνες παραβαλλόμενοι πρὸς τοῦς Ἰσραηλίτας ὀνομάζονται κα
 ἔμπιζονται ὡς βδέλλαι τῶν παριστινῶν χωρῶν, καὶ ὁμοίως
 ὅτε ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις τῷ 1872 καὶ 1873 δι' ἐν προέ
 κτικῶν ἐπεισοδίων ἐν Βραχίλᾳ συμβάν, μετεχειρίσθη ἀρρενωπὴν γλῶ
 σσον κατὰ τῆς Ρωμουνικῆς, ὃ ἡμῖς τοῦλάχιστον ἑλληνισμῶ
 πρὸ ὀλίγον ἐλιθοβόλοι τοῦς Ἕλληνας ὑπουργοῦ, οἵτινες δὲν ἐ
 σπευδον νὰ ἐνδώσωσιν εἰς τὰς δογματικὰς ἀπαιτήσεις τῶν Ρω
 μούνων. Τῷ 1871, ὀλίγον πρὸ τοῦ ἐπεισοδίου ἐκείνου, οἱ Ρω
 μῶνοι τοῦ Ἰσμαηλίου καὶ τοῦ Καχούλ κακοποιούσιν Ἰουδαί
 οὺς, καὶ αἱ δύο αὐτὶ πόλεις γίνονται ἀνάστατοι ἐκ τῶν τα
 ραχῶν αἱ προκάλεσεν ἡ βῆξις ἐκείνη. Ἡ Ρωμουνικὴ Κυβέρνησις ἐ
 συστάλλεται νὰ καταγγεῖλη ἀπὸ τοῦ βουλευτηρίου, διὰ στόμα
 τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ Κανταρτζῆ, τοῦς Ἕλληνας ὡς ἐ
 πηρεάζουσι τῶν ταραχῶν καὶ μόνον ὅτε οἱ Ἰσραηλίται διεσώ
 σαν εἰς τὸν Εὐρωπαϊκὸν τύπον τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῶν πρὸς
 τοῦς Ἕλληνας ὡς σπεύσαντας νὰ σώσωσιν αὐτοὺς τῶν κατα
 στροφῶν τῆς ἐν Καχούλ στάσεως, ἠναγκάσθη ὁ Ρωμῶνος ἐ
 τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς νὰ ἐκδώσῃ ἐγκύκλιον ἐν ᾗ προσπα
 θεῖ νὰ παραστήσῃ τοῦς ἐν Ρωμουνίᾳ Ἰσραηλίτας ὡς αἰτίους τῶν
 πρῶτουργῶν πᾶσῶν τῶν τοιούτων σκηνῶν. Τί ἐπραξάν τότε
 ἀπανταχοῦ Ἕλληνες κατὰ τῆς συκοφαντίας ἐκείνης; τί ἔπραξάν